

G E R E C H T S H O F A R N H E M .

C.v.V.

No. 445/1968

Belastingkamer

Het Gerechtshof te Arnhem, meervoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift, ingediend door X wonende te Z, ingekomen op 17 september 1968 en gericht tegen de hem door de inspecteur der directe belastingen te Y blijkens aanslagbiljet, gedagtekend 25 juli 1968, opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1963;

Gezien de overige stukken, waaronder een door de inspecteur bij de tweede mondelinge behandeling voorgedragen pleitnota, welke als hier ingelast moet worden beschouwd, voorts een briefwisseling met partijen naar aanleiding van bij belanghebbende ingewonnen schriftelijke inlichtingen, ten aanzien waarvan het bepaalde in de artikelen 14, lid 1, sub 2° en 6 der Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toepassing heeft gevonden;

Gehoord op de zittingen van 20 februari en 25 september 1969 te Arnhem belanghebbende, alsmede de inspecteur voornoemd;

Overwegende, dat belanghebbende primitief was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f.12.160,--, tariefgroep III van de belastingtabel met aftrek voor 3 kinderen, en met een vermindering wegens arbeidsinkomsten van zijn echtgenote ad f.1.000,--;

dat de navorderingsaanslag is opgelegd naar een zuiver inkomen van f.15.010,-- met inachtneming van dezelfde elementen;

dat een verhoging is toegepast van 25%;

Overwegende, dat belanghebbende in beroep vernietiging van de aanslag verzoekt, terwijl de inspecteur concludeert tot handhaving van de navorderingsaanslag;

Overwegende, dat op grand van de inhoud der stukken en het ter zitting verhandelde als voor dit geding vaststaand kan worden aangemerkt:

dat belanghebbende gedurende het belastingjaar de volgende betrekkingen had:

1. gemeente-ambtenaar van de gemeente.
2. agent van de A-Bank,
3. stoffeerder-woninginrichter,
4. fruitteler,
5. boekhouder van B te Z,
6. avondboekhouder;

dat zijn gezin toen bestond uit hemzelf, zijn echtgenote en drie kinderen, geboren in 1954, 1955 en 1959;

dat belanghebbende voor zijn bedrijf van stoffeerder-woninginrichter een tabellarisch kas-, bank- en giroboek gebruikt, dat achteraf wordt opgemaakt;

dat bij een boekenonderzoek betreffende het belastingjaar 1966, ingesteld op 6 februari 1968, bleek dat het kas-, bank- en giro-boek tot november 1967 was bijgewerkt;

dat het onderzoek zich ook over de jaren 1963 tot en met 1965 heeft uitgestrekt;

dat data niet worden vermeld;

dat de kas per ultimo december niet wordt geteld;

dat kascontrole niet mogelijk is;

dat de voorraden slechts zeer globaal worden opgenomen;

dat het gezin leeft uit de kas en het huishoudelijk en bijzonder privé achteraf wordt geboekt;

dat het brutowinstpercentage van de inkopen bedragen heeft:

in	1963	19%
	1964	17.8%
	1965	18.6%
	1966	18.5%
	1967	30.5%
	1968	56.3%

dat blijkens door de inspecteur opgestelde en door belanghebbende niet betwiste vermogensvergelijkingen beschikbaar was voor privé in engere zin in

1963	f 1.935,--
1964	f 1.582,--
1965	f 2.296,--;

dat de inspecteur op grond van de feilen van de boekhouding, van het lage

brutowinstpercentage en het lage privé, belanghebbende's inkomen gecorrigeerd heeft op basis van een brutowinst van 25% van de inkoop, waarbij het voor privé in engere zin beschikbaar blijvende bedrag op f 4785,-- uitkomt;

dat belanghebbende niet heeft voldaan aan 's Hofs verzoek een overzicht te verstrekken van door hem in de jaren 1963, 1964 en 1965 verleende kortingen;

Overwegende, dat belanghebbende als grief tegen de navorderingsaanslag aanvoert,

dat hij onmogelijk een brutowinstpercentage van 25% van de inkoop heeft kunnen behalen;

dat er geen bedrijven bestaan die soortgelijk aan het zijne zijn (dat immers zijn bedrijf gevestigd is in een oude werkplaats, die 40 meter van de openbare weg verwijderd is;

dat hij door zijn andere functies niet zijn volle aandacht aan dit bedrijf kan geven; dat hij niet het volle gebruik van zijn linkerbeen heeft;

dat zijn cijfers dan ook niet met die van andere bedrijven vergeleken kunnen worden; dat hij veel door derden voor hem verrichte werkzaamheden met goederen betaalt;

dat hij de verkoopprijzen vaststelt door de inkoopprijzen met een derde te verhogen,

maar dat hij meestal op die aldus vastgestelde prijzen een korting van omstreeks 10% verleent;

dat hij wil aannemen dat hij een enkel kostenbedrag of een afschrijving abusievelijk verkeerd heeft geboekt;

Overwegende, dat de Inspecteur ter bestrijding van belanghebbende's grief betoogt, dat hij terecht de boekhouding verworpen heeft, daar deze blijkens de vastgestelde feiten geen betrouwbare grondslag voor de winstbepaling biedt;

adat het normaal te behalen brutowinstpercentage van de inkoop voor vergelijkbare bedrijven in 1963 33 tot 35% bedroeg;

dat hij als depreciërende factoren voor belanghebbende's bedrijf aanvaard heeft 1. het verlenen van kortingen en 2. de afgelegen ligging buiten de dorpskern;

dat, mede gelet op de uitkomsten over 1967 en 1968, een brutowinst van 25% van de inkopen zeker niet te hoog is;

dat hier grove onachtzaamheid aanwezig is, die een verhoging van 25% alleszins rechtvaardigt;

dat van een persoon die zich presenteert als een gemeente-ambtenaar, boekhouder van o.a. B en agent van een bank verwacht mag worden dat hij voor zijn eigen onderneming een redelijke administratie kan bijhouden.

Overwegende ten aanzien van het geschil:

“dat het Hof met de inspecteur de boekhouding als grondslag voor de winstbepaling verwerpt op grond van (a) de aan die boekhouding klevende feilen, (b) het lage brutowinst-percentages en (c) het lage voor privé in engere zin beschikbare bedrag;

dat de inspecteur onweersproken gesteld heeft, dat het brutowinstpercentage van de inkoop in 1963 voor vergelijkbare bedrijven 33 tot 35% bedroeg;

dat voor een gezin als dat van belanghebbende een bedrag van omstreeks f.37,- per week voor privé in engere zin onaanvaardbaar laag is;

dat ook bij een geschil over een aanslag tot navordering een redelijke verdeling van de bewijslast medebrengt, dat de belanghebbende, die stelt dat zijn brutowinst door het veelvuldig verlenen van kortingen aanmerkelijk lager is dan die van soortgelijke ondernemers dit aannemelijk heeft te maken;

dat belanghebbende heeft verklaard hiertoe niet in staat te zijn;

dat het door de Inspecteur gehanteerde percentage van 25 niet te hoog is, gelet op de in dit jaar door soortverwante bedrijven behaalde resultaten, zoals die door de inspecteur zijn gesteld en door belanghebbende niet bestreden, voorts op de invloed welke depreciërende factoren op de uitkomst van belanghebbende's bedrijf kunnen hebben gehad en op het bedrag hetwelk bij dit winstpercentage voor privé in engere zin beschikbaar is geweest;

dat belanghebbende niet aannemelijk gemaakt heeft, dat niet door zijn opzet of grove onachtzaamheid te weinig belasting is geheven, integendeel het Hof met de inspecteur op de door deze genoemde gronden grove onachtzaamheid aanwezig acht;

dat de verhoging derhalve terecht is toegepast;

Handhaaft de aanslag tot navordering met de verhoging.

Aldus gedaan ter raadkamer van het gerechtshof te Arnhem d.d. 23 december 1969, door de heren: mr. Jansma, vice-president, mr. Tabingh Suermondt en mr. de Bie, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. Koopman, substituut-griffier.

w.g. J.A. Jansma

w.g. Th. Koopman

Voor eensluidend afschrift.

De Griffier van het Gerechtshof
te Arnhem

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 13 januari 1970